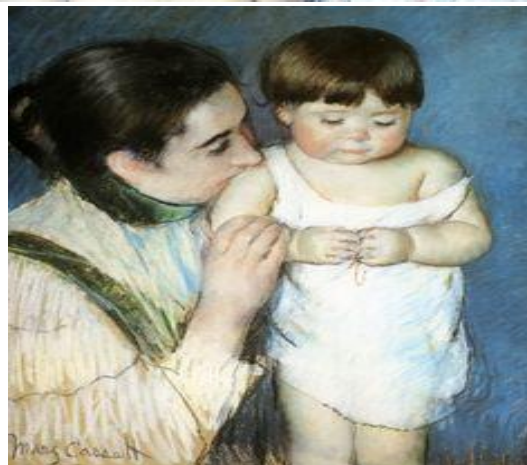

ΜΑΝΑ – ΜΗΤΕΡΑ – ΜΑΜΑ – ΜΑΝΟΥΛΑ...

ΧΡΟΝΙΑ ΣΟΥ ΠΟΛΛΑ!!!

Στη μανούλα

Όταν θα γίνω μεγάλος(η)
θα δεις μανούλα.
Θα σου αγοράσω τ' αστέρια
Κι ένα μεγάλο καράβι
με μεταξωτά πανιά.

Όταν θα γίνω μεγάλος(η)
θα δεις μανούλα.
Θα σου αγοράσω λιχουδιές
Και θα πάμε στο πανηγύρι.

Όταν θα γίνω μεγάλος(η)
θα δεις μανούλα.
Θα σε πάρω απ' το χέρι
Για να περάσουμε το δρόμο μαζί.

Πωλέτ Ρουνώ

Ἡ μητέρα.

Πῶς νὰ πειράξω τὴ μητέρα,
νὰ κάμω ἔγὼ νὰ λυπηθῆ,
ποὺ ὅλη νύκτα κι ὅλη μέρα
γιὰ τὸ καλὸ μου προσπαθεῖ;

Αὐτὴ στὰ στήθη τὰ γλυκά της
μὲ εἶχε βρέφος ἀπαλό·
μ' ἐκάθιζε στὰ γόνατά της
καὶ μ' ἔμαθε καὶ νὰ μιλῶ.

Αὐτὴ μὲ τρέφει καὶ μὲ ντύνει,
αὐτὴ γιὰ μὲ πρωὶ ξυπνᾷ
καὶ δίπλα στὴ μικρὴ μου κλίνη,
σὰν ἄρρωστήσω, ξαγρυπνᾷ.

Ἄ! πῶς λοιπὸν τέτοια μητέρα
νὰ κάνω ἔγὼ νὰ λυπηθῆ,
ποὺ ὅλη νύκτα κι ὅλη ἡμέρα,
γιὰ τὸ καλὸ μου προσπαθεῖ;

Γεώργιος Βιζυηνός

ΠΩΣ ΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΜΗΤΕΡΑ;

ΠΩΣ ΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΜΗΤΕΡΑ

Μόλις έμειναν οι δυο τους μόνοι, κάθονταν στον καναπέ δίπλα δίπλα, πατέρας και κόρη, και τα ελεγαν φιμωριστά:

- Φουφουφιού, ο ένας.
- Φουφουφιού, η άλλη.

Γιάτιστα η μητέρα, κι έφαχναν να βρουν ένα δώρο, μα τι δώρο. Κάτι που, να μην τα είχε σκεφτεί κανένας άλλος πριν απ' αυτούς.

- «Αυτό είναι μεγαλείο», έτσι έλεγε ο μπαμπάς.
- Το κακό είναι που είσαι μικρή και δεν ξέρεις να γράφεις, της είπε.
- Να μάθω, προθυμοποιήθηκε η Φιλιά.
- Αλήθεια το λες;
- Αλήθεια.
- Φέρε λοιπόν χαρτιά ν' αρχίσουμε. Θα σε μάθω να γράφεις τη λέξη Μητέρα.

Κι άρχισαν οι πράβες. Πρώτα έπρεπε να μάθει να γράφει το Μι. Της έπιανε το χέρι ο πατέρας και της το πήγαινε περίπατο πάνω στο χαρτί. Ζιγκ-ζαγκ. Ούτε σκάλα να ήταν το Μι. Πόσες φορές ανεβοκατέβηκε αυτή τη σκάλα η Φιλιά ούτε το θυμάται. Μα έκανε υπομονή.

Άφου από Μι αρχίζει η λέξη μητέρα, έπρεπε οπωσδήποτε να μάθει να το γράφει.

Και να οι κόλλες, και να τα γράμματα.

Κόλλες ατελείωτες με Η με Τ, με Ρ, με Ε, με Α.

Στα κρυφά. Να μην την πάρει μυρωδιά η μάνα της. Να είναι πραγματική έκπληξη.

Στο τέλος, μια λέξη που έμοιαζει πολύ στη λέξη μητέρα ζωγραφίστηκε πάνω σε μια κάρτα. Ο πατέρας ζωγράφισε δίπλα λουλούδια.

Όταν ήρθε η μέρα της γιορτής της μαμάς, στήθηκαν μπροστά της και οι δύο, και η παράσταση ... άρχισε. Γιατί δεν ήταν μόνο η κάρτα που της έδωσαν, ήταν και το θέατρο που της έπαιξαν. Βέβαια!

Η μάνα άνοιξε την κάρτα και διάβασε: «Μητέρα».

- Η Φιλιά μου το έγγραψε αυτό; Αν είναι δυνατόν, είπε και γούρλωσε τα μάτια της. Πριν προλάβει να πει κάτι άλλο, ο πατέρας άρχισε να ρωτάει τη Φιλιά:
- Για να γράψουμε τη λέξη μητέρα, από πού πήραμε το Μι, Φιλιά μου;
- Από το Μέλι, απάντησε το πιτσιρίκι.
- Και ποιος μας έδωσε το Ήτα του;
- Ο Ήλιος!
- Και ποιος μας δάνεισε το Ταφ;
- Το Τραγουδάκι.
- Και από πού αρπάξαμε το Έψιλον;
- Από το Ευχαριστώ!
- Και ποιος μας χάρισε το Ρο;
- Το Ρόδο!
- Κι από πού πήραμε το Άλφα;
- Από την Αγάπη.

226

- Αυτάει τα κενάκια, φωνάζει ο μπαμπάς και απομακρύνει την κόρη από το Μι.
- Οι δυο τελευταίοι σελίδες, είτε η μάνα συνηθισμένη, ή κάποια που είναι σε τη Φιλιά.

Αρσένιος Βασιλείδης

ΣΤΗΣ ΜΑΝΟΥΛΑΣ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ

Στης μανούλας, τη γιορτή το καλό μου θα αφησώ και στον κίτσο γλυκαση γρήγορα θα τρέξω.

να της φέρω λουλούδια που Μάγου τα πιο καλά και μαζί με δυο φίλδια θα της πιο χρόνια πολλά.

Βασίλης Χαρινιώτης

ΤΗΣ ΜΑΝΟΥΛΑΣ ΜΟΥ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

Απαλά, λεπτά κι αιθέρια της μανούλας μου τα χέρια ό,τι αγγίζουν, ό,τι πιάνουν πάντα τέλειο το κάνουν.

Κάθε γλύκισμα δικό της, κάθε ωραίο εργόχειρό της και τα χόδια που μου δίνει έχουν γλύκα σαν εκείνη.

Απαλά, λεπτά κι αιθέρια της μανούλας μου τα χέρια σ' ό,τι πράγμα θ' ακουμπήσουν την αγάπη της θ' αφήσουν.

Μαρία Γουμενοπούλου

Και ένα μικρό παραμύθι για να το διαβάσετε μαζί με τα παιδάκια σας!

Μια φορά και ένα καιρό ένα παιδί ήταν έτοιμο να γεννηθεί.

Την προηγούμενη ημέρα ρώτησε το Θεό: «Μου λένε ότι θα με στείλεις αύριο στη γη.

Φοβάμαι. Πώς θα μπορέσω να ζήσω εκεί; Είμαι μικρός και αβοήθητος».

Και ο Θεός του απάντησε: «Μην ανησυχείς. Έχω φροντίσει για σένα. Μεταξύ πολλών

Αγγέλων διάλεξα έναν και για σένα. Θα σε περιμένει στη γη και θα σε φροντίζει».

Το παιδί επέμενε. «Ναι, αλλά εδώ στον παράδεισο δεν κάνω τίποτα άλλο από το να τραγουδάω και να γελάω κάθε μέρα! Μόνο αυτά χρειάζομαι για να είμαι ευτυχισμένος! Θα

νοιώθω τόση ευτυχία στη γη;»

Τότε ο Θεός του είπε: «Ο Άγγελος που έχω διαλέξει για σένα, ο Άγγελός σου, θα σου τραγουδάει όλη την ημέρα. Θα αισθάνεσαι την αγάπη του κι έτσι θα είσαι ευτυχισμένος».

Και το παιδί ρώτησε: «Και πώς θα καταλαβαίνω τους ανθρώπους, όταν θα μιλούν, αφού δεν ξέρω τη γλώσσα τους;»

«Αυτό είναι εύκολο», του είπε ο Θεός.

«Ο Άγγελός σου θα σου λέει τα πιο όμορφα και γλυκά λόγια, που έχεις ακούσει ποτέ και με πολλή υπομονή και φροντίδα θα σε μάθει να μιλάς!»

Και ύστερα το παιδί κοιτώντας το Θεό ρώτησε: «Και τι θα κάνω, όταν θα θέλω να μιλήσω σε σένα;»

Ο Θεός χαμογέλασε στο παιδί και του είπε: «Ο Άγγελός σου θα σε μάθει πώς να προσεύχεσαι!»

Και το παιδί είπε: «Έχω ακούσει ότι στη γη υπάρχουν και κάποιοι άνθρωποι, που είναι κακοί. Ποιος θα με προστατεύσει από τους κακούς;»

Ο Θεός αγκάλιασε το παιδί και του είπε: «Ο Άγγελός σου θα σε υπερασπιστεί ακόμα και αν χρειαστεί να βάλει σε κίνδυνο την ζωή του».

Λυπημένο το παιδί τον ρώτησε: «Ναι, αλλά πάντα θα είμαι λυπημένος, γιατί δε θα σε βλέπω πια».

– «Ο Άγγελός σου θα σου μιλάει συνέχεια για μένα και θα σε διδάξει τον τρόπο που θα μπορέσεις να γυρίσεις πάλι σε μένα. Έτσι και αλλιώς δε θα σου λείψω ποτέ, αφού θα είμαι πάντα δίπλα σου».

Τη συγκεκριμένη στιγμή επικρατούσε απόλυτη γαλήνη στον παράδεισο και οι μακρινές φωνές από τη γη είχαν ήδη ακουστεί.

Το παιδί βιαστικά ρώτησε: «Θεέ μου αν πρέπει να φύγω τώρα πες μου το όνομα του Αγγέλου μου!»

Και ο Θεός απάντησε: «Τον Άγγελό σου θα τον αναγνωρίσεις εύκολα.

Άλλωστε θα είναι ο πρώτος που θα αντικρίσεις, φτάνοντας στη γη.

Το όνομα του Αγγέλου σου δεν είναι τόσο σημαντικό...

θα την φωνάζεις απλά «μαμά»!

«Η αγωνία ενός μικρού αγγέλου» Paulo Coelho

**ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ
ΜΗΤΕΡΑΣ ΓΕΜΑΤΗ ΧΑΜΟΓΕΛΑ, ΑΓΚΑΛΙΕΣ ΚΑΙ
ΦΙΛΙΑ!!!**